

Wisconsin za preklic državne suhaške postave.

POSLANSKA ZBORNICA JE ODOBRILA PREDLOG

Glasovanje je bilo: 56 proti 33 glasovom. — Preklic bo takoj poslan v senat. — Kratka debata glede odredbe. — Enforcement bo opcionalen v občinah.

MADISON, Wis., 18. aprila. — Zakonodaja v Wisconsinu je včeraj z zelo malo debate glasovala za preklic državne suhaške postave ter skušala tudi izbrisati državno prohibicijsko komisijo. Večina za preklic državne suhaške postave, ki se je izrekla tekom zadnjega referenduma, je odločila vsako posamezno glasovanje in preklic je bil takoj poslan senatu, da izvede v najkrajšem času končno zakonodajno akcijo.

Glasovanje je prišlo glede Grobschmidt preloge. Potem ko je zbornica zavrnila predlog glede nedoločene odgovornosti, je bila sprejeta predloga, na kar je bila takoj poslana senatu.

Predloga jemlje definitivno državo iz prohibicijskega enforcementa, vendar pa prepušča izbiro posameznim občinam. Mesta in vasi sprejmejo lahko svoje lastne prohibicijske odredbe, če se jim zdi to primerno.

SPRINGFIELD, Ill., 18. aprila. — Komitej sedmih članov zakonodaje bo preiskal umor Mrs. Lillian King v Aurori od strani pomožnega šerifa Roy Smitha in način, kako so ravnali uradniki s celo zadevo. Tozadevna resolucija je bila sprejeta v državni zakonodaji.

PREISKAVA TRGOVINE S CALIFORNIJSKIM GROZDJEM

Preiskava pomožnega generalnega pravdnika S. Lowmana se ne bo tikala domače porabe. — Cilj je baje zaslediti velike tvrdke, ki fermentirajo vino. — Canadski poslanik je dobil ameriški odgovor na protest glede "I'm Alone".

WASHINGTON, D. C., 18. aprila. — Seymour Lowman, pomožni zakladniški tajnik, je razkril včeraj, da ne namerava prohibicijski urad izvršiti nobenega "odprtega dejanja" v svojem pregledu vinske industrije. Odkar je J. M. Doran, prohibicijski komisar, objavil zadnji teden, da so dobili administratorji v Californiji nalogo, naj pripravijo popolno poročilo glede trženja zaloge grozdnega soka, so bili proizvajalci grozdja v Californiji strašno vznemirjeni radi strahu, da bo domača država Mr. Hooverja predmet obširne kampanje, ko je višek bo zadušitev produkcije grozdja.

— Prodaja grozdja ali grozdnega soka za posameznike ter njih uporabo na domu ne bo preiskavana, — je rekel Mr. Lowman.

Pregled, katerega se bo stvorilo glede pridelka grozdja, ima le namen določiti, če dela kak izdelovalec vino v velikem obsegu, — je trdil. Pojasnil je, da bo skoro nemogoče uveljaviti zaroto za kršenje postave pri pošiljanju grozdja, razven če bi prišle vpoštev neobičajne velike množine, prodane s sporazumom da se bo porabilo grozdje za izdelovanje vina.

Glede vprašanja koruznega sladkorja, ki je naveden tudi v kategorijo snovi za možno uporabo pri kršenju postave, je rekel Mr. Lowman:

— Proizvod sladkornega alkohola je velik ter postaja vedno večji.

Dostavil pa je, "da narašča število žganjekuhov v gosto obljubljenih sredstvih in da je koruzni sladkor idealen za proizvodnjo alkohola."

Dr. Doran je rekel, da je prohibicijski urad izvršil pregled trženja koruznega sladkorja, kojega produkcija je narasla za tisoč dvesto odstotkov izza uveljavljene narodne prohibicijske postave.

Prohibicijski urad se bo lotil vsake faze surovin, katere bi se lahko uporabljale v pijančljivih pijačah, — je rekel. Priznal pa je, da dosti blaga, katerega se uporablja nepostavno, tako pretkana za krinkanega, da prihaja v notranjost postave ter je kazensko zasledovanje naravnost nemogoče.

Vincent Massey, canadski poslanik, je dobil včeraj popoldne ameriški odgovor na formalno protestno poslanico Canade glede potopa skunerja "I'm Alone".

Vsebinsa amer. odgovora na protest Canade pa je bila zadržana, dokler ne bo imela vlada v Otiawii prilike, da razmislija o odgovoru ter pošlje morda nadaljno kratko poslanico.

TEKSTILNA STAVKA SE ŠIRI

Vse naprave za umetno svilo v Tennessee so sedaj zaprte. — Razširjenje stavkarskega gibanja.

ELIZABETHTON, Tenn., 18. aprila. — Do precej dolgotrajnega boja bo najbrž prišlo tekom stavke rajonskih delavcev proti obema napravama Bemberg ter American Glaststoff korporacij.

Več kot pet tisoč moških ter žensk, ki so bili strašno izrabljani od te nemške korporacije, je trdno odločenih, da se ne vrnejo zopet na delo pod dosedanjimi pogoji. Upravni voditelji obeh naprav so pri tem, da pripravijo stroje za daljši počitek.

— To nam je prišlo povsem prišlo, — je izjavil William Kelly, podpredsednik Textile Workers.

Dr. Arthur Mothwurf, predsednik obeh rejskih korporacij, je zavzel zelo trdovratno stališče. On je zaupal naprave generalnemu pribojniku W. C. Boydu, načelniku milice iz Tennessee, da jih nadzoruje. Njemu sta pokorni obe kompaniji milice, ki sta bili zapriženi kot pomožni šerifi.

Dr. Butler neprestano boljši.

Dr. Nikolaj Murray Butler, ki se nahaja v bolnici, po operaciji, se je tudi danes zelo dobro počutil. Njegova rana se bo kmalu zacelila.

Honduras dal Sandinu varno spremstvu.

MANAGUA, Nicaragua, 18. aprila. — Vlada Hondurasa je dala vstaškemu voditelju, Sandinu, varno spremstvo skozi Honduras, da se napoti v Mehiko.

Sandino bo neoborožen ter strogo zastražen, da se prepreči vsako možno sovražno demonstracijo.

Tudi Norveška ne mara Trockija.

OSLO, Norveška, 18. aprila. — Vlada je odločila danes, da ne pripusti Trockija na Norveško. Svoj sklep je utemeljila z izgovorom, da ne more prevzeti odgovornosti za varnost Trockija.

NESPORAZUM MED REPARACIJSKIMI IZVEDENCI

Daljši počitek je nujno potreben, ker so delegati enostavno nervozni, da bi se drugače izjalovila pariška pogajanja. — Velika zev v številkah.

PARIZ, Francija, 18. aprila. — Po skoro treh mesecih koncentriranih naporov, da se uravna komplicirane finančne probleme, ki so izrasli iz svetovne vojne, niso reparacijski izvedenci danes navidez prav nič napredovali izza dne, ko so se pričela pogajanja.

Zev med reparacijsko svoto, katero zahtevajo zavezniški od Nemčije, je postala tako velika, da se je danes resno govorilo o trimesečnem prekinjenju tozidevnih pogajanj.

Iz zanesljivega vira se je sporočilo, da sta si obe stranki narazen glede časa. Nemčija je stavila časovno dobo na sedem in trideset let, zavezniški pa na osem in petdeset let.

Edino upanje na uspeh je bilo videti danes v stvarjenju novega komiteja, kateremu načeljuje lord Revelstoke, ki bo vzprijel poskus, da spravi obe skupini ter izenači različne letne številke.

Dosti značilnosti se je pripisovalo poslanici iz Washingtona na člane neoficijelne ameriške delegacije.

CALLES BAJE ZA PETAMI TOPETA

Avijatiki so sporočili, da je mehiški vrhovni poveljnik, minister Calles, le nekako 70 milj za generalom Topete. — Druge podrobnosti iz resolucije.

MEXICO CITY, Mehika, 18. aprila. — Upanja vojne ministra, Plutarca Elias Callesa so bila obrnjena danes proti izsiljeni ter mogoče zaključni bitki z mehiškim ustaši, pri Navajoa ali Cruz de Piedra, Sonora, kjer se ustaši baje koncentrirajo.

Potem ko so izpraznili San Blas, Sinaloa v pričetku tega tedna, so vstaši korakali proti severu tako počasi, da so bili komaj sedemdeset milj pred federalnimi četami danes kot kažejo poročila, katera so prinesli nazaj avijatiki.

Calles je ustanovil svoj glavni stan v San Blas, potem ko so njegove čete prikorakale noter in vstaši so napredovali le do Navajoa. General Fausto Topete je poveljeval vstašem.

Vlada je izdala včeraj zvečer

povelja, vsled katerih se je povečalo obseg armade generala Almazana od petih na deset tisoč mož. Almazan je dobil navodila, naj koraka skozi El Pulpito kanjon iz Chihuahue. Njegovi armadi se bo dodalo pet tisoč mož, ki so bili že organizirani v Casas Grandes.

Vojni minister je dostavil, da bo njegova armada obnovila svoj pohod proti severu, kakor hitro bo dovršila svojo reorganizacijo.

CAMPBELL HOČEJO V OMAH

Detektivi iz Omahe so na poti semkaj, da zaslišijo jo Campbella glede nekakega umora leta 1925.

ELIZABETH, N. J., 18. apr. — Detektivi iz Omahe, Nebraska, bodo dospeli najbrž še danes v Elizabeth, N. J., da zaslišijo H. Colla Campbell, mnogo poročenega laži-doktorja, ki je pridržan radi umora Mrs. Mowry.

Zaslišati ga hočejo glede umora Miss Ade Swanson v Omahi v maju leta 1925. Deklica Swanson je bila razsekana do smrti s sekero in njenega morileca niso nikdar ujeli. Bila je uslužbena na domu Jožefa Sykes, tajnika Union Pacific železnice.

Poročila iz Nebraske kažejo, da je bil Campbell odpuščen od železniške družbe v maju 1914, da pa je napravil v mesto še več obiskov pozneje in številni ljudje v Omahi se ga spominjajo.

Mr. Sykes ni hotel razpravljati o slučaju.

Dr. Ambrose Dowd, alienist, katerega je vzel v službo zagovornik Campbell, je preiskal Campbell v njegovi celici ter odšel, ne da bi razkril rezultat njegove preiskave. Zagovornik Campbell je namignil, da bo sponela njegova obramba na izjavi, da je Campbell blazen. Državni alienisti so že preiskali Campbell ter ga našli duševno zdravega.

Potem ko so izvedenci zaslišali ter preiskali Campbell, ga je obiskala njegova mlada žena skozi več kot eno uro. Osebe, ki so bile priča pri obisku, so rekle, da je kazal Campbell le malo znakov ganutja. Njegova žena je prinesla s seboj toaletne predmete ter poslanice od njegovih treh hčera.

Abe David, pravdnik Union okraja, je objavil včeraj take podrobnosti iz življenja Campbell kot se nahajajo v njegovi poseti. Njegovo sporočilo trdi, da je njegovo resnično ime Henry C. Close, da je bil rojen v Dunellen, N. J., in da je bil njegov oče ljudskosolski učitelj.

NESREČEN "PARIS" ZOPET NASEDEL

Francoski parnik, ki je imel smolo že v New Yorku, je zopet obtičal v blatu nekoliko proč od Eddystone svetilnika, v bližini Plymouth. Parnik je bil kmalu zopet splovljen.

PLYMOUTH, Anglija, 18. apr. — Znamo francoski parnik "Paris", je nasedel danes zjutraj v bližini Eddystone svetilnika, štiri milje južno-zapadno od Plymoutha.

Francoska črta je kmalu nato objavila, da je bil "Paris" potegnjen s skal in da se nahaja na poti v Plymouth.

"Paris" je nasedel ob enajstih zjutraj ter je bil splovljen zopet eno uro in pol pozneje. Prišel je v Plymouth ob poltreh popoldne ter se je glasilo, da bo izkreal vse svoje potnike v Plymouth.

Parnik je nasedel, ko se je nahajal na poti iz Havra v Plymouth, da vzame potnike za New York. Gosta megla je visela nad kanalom celo noč. Admiraliteta je poslala vlačilne čolne in rušilce, v odgovor na klice na pomoč s parnika "Paris".

"Paris" je zastavna ladja francoskih črt, ima 34.569 ton. Pred kratkim je obtičala v blatu malo pred New Yorkom ter imela več kot tisoč potnikov na krovu.

Dvanajst mrtvih pri koliziji v Belgiji.

HAL, Belgija, 18. aprila. — Dvanajst oseb je bilo na mestu mrtvih, in kakih sto je dobilo poškodbe, ko je kolidiral neki Pariz-Amsterdam brzovlak v bližini Hal z nekim tovornim vlakom, pri čemur je bilo razdejanih pet vozov brzovlaka. Aretiran je bil strojnik, ker je vozil mimo nekega signala.

Bolgarski kralj v Belgiji.

BRUSELJ, Belgija, 18. aprila. — Bolgarski kralj Boris je dospel danes semkaj, na dvadnevni obisk pri kralju Albertu, ki ga je počakal na kolodvoru.

DENARNA NAKAZILA

Za Vaše ravnanje naznanjamo, da izvršujemo nakazila v dinarjih in lirah po sledečem ceniku:

v Jugoslavijo			v Italijo		
Din.	500	\$ 9.30	Lir	100	\$ 5.75
"	1,000	\$ 18.40	"	200	\$ 11.30
"	2,500	\$ 45.75	"	300	\$ 16.80
"	5,000	\$ 90.50	"	500	\$ 27.40
"	10,000	\$ 180.00	"	1000	\$ 54.25

Stranke, ki nam naročajo izplačila v ameriških dolarjih, opozarjamo, da smo vsled sporazuma s našim vezavom v starem kraju v stanu znižati pristojbino za taka izplačila od 3% na 2%.

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30. — 60c; za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

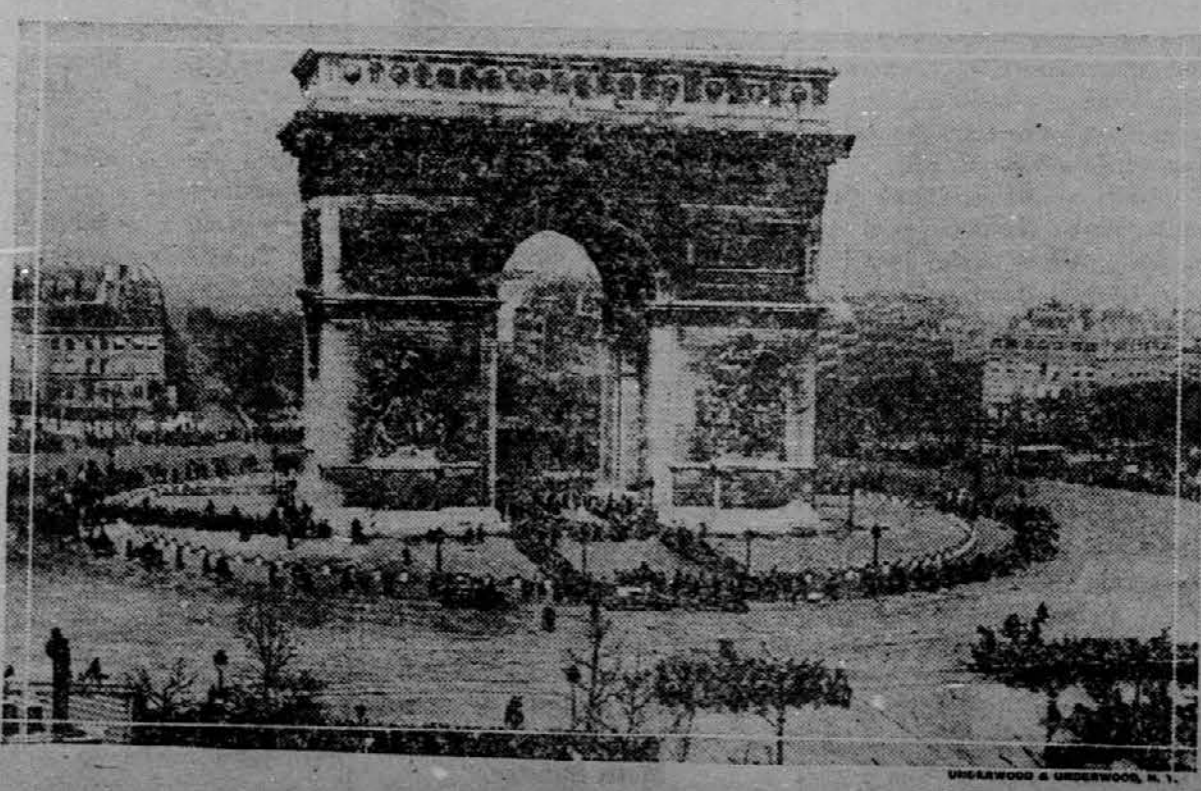
Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedeno, bodi v dinarjih lirah ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej s nam sporazumete glede načina nakazila.

IZPLAČILA PO POŠTI SO REDNO IZVRŠENA V DVEH DO TREH TEDNIH
NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA
PRISTOJBINO 75c.

ŠAKSER STATE BANK

62 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: Barclay 0380

ARC DE TRIOMPHE

Slika je bila vzeta ob priliki pogreba maršala Focha.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

Louis Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za izposojanje za celo leto	\$7.00
Za četrti leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebniosti se ne priobčjujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejeto bivaličke naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Barclay 6189.

CALIFORNIJSKO GROZDJE

Odkar je Hoover v Beli hiši, so se upanja suhačev precej oživila. Saj je Hoover kolikortoliko njihov človek in bo skušal držati besedo, ki jo je zadal tekmo volilne kampanje.

Predsednik je zares obljubil, da bo imenoval posebno komisijo, nepristransko komisijo, seveda, ki bo skušala dognati, če je sploh mogoče izvesti določbe osemnajstega amandmanta ali ne.

Tudi v raznih področjih prohibicijskega urada se opaža jako intenzivno gibanje.

Tako so naprimer začeli suhači vpraševati, kam gre silna množina grozdja, ki ga pridelajo v državi Californiji.

Stvar je precej kočljiva, kajti sam Hoover ima v Californiji petsto akrov velik vinograd. Pravi sicer, da je grozdje, ki se v njegovem vinogradu pridelava, namizno grozdje ter da ga jedo po restavrantih in špitalih. Za vsak posamezni grozd sicer ne garantira in mu trdi ni treba garantirati. Narava je opravila svoje, človek si pa pomaga, kakor si ve, more in zna.

Prohibicijski komisar Doran je sploh vsestranski človek. Z glavo hoče skozi zid, in basta.

V svojih vrstah ima, žal, nekaj ljudi, na katere se ne more posebno zanesti.

Ti ljudje marsikaj izblebetajo, česar bi ne smeli.

Tako so te dni raztrobili, da je najel štiristo novih agentov, ki se bodo kot kobilice vsuli na razna mesta in naselbine ter skušali završiti svoje blagodenjsko poslanstvo.

Posledice tega je mogoče že zdaj opaziti. Najslabše žganje se je podražilo za dolar pri galoni, dočim stane užitna pijača tri do pet dolarjev več kot poprej.

— Ker več razkiramo, hočemu tudi več zaslužiti, — pravijo butlegarji. V tem oziru jim ne more nihče oporekati.

Z vsakim poostrenjem prohibicijskih postav se po viša tudi graft za prohibicijske uradnike.

Graft mora biti plačan. Butlegar ga ne bo plačal iz svojega žepa. Posredno ga mora plačati tisti, ki od butlegarja "robo" kupuje.

Prejšnji teden smo čitali tri pomembne novice.

Revolucija v Mehiki se ruši, generali beže preko meje.

Nemčija odločno nasprotuje načrtom glede reparacij.

Prohibicijski komisar Doran je odredil preiskavo californijskega vinogradništva.

Vse to troje jasno dokazuje, koliko lažje je kako stvar započeti kakor jo pa končati.

Pred dobrimi šestimi tedni je mehiški general Jesus M. Aguirre širokoustno trobil v svet, kako da bo mehiška revolucija uspešna.

Njegova žena je že tri tedne vdova.

Nemški kajzer je tekem osemindesetih ur pahnul Nemčijo v vojno.

Strahovito visoke stroške bo morala Nemčija osemindeset let plačevati.

Sedaj, po devetih letih, so začeli doganjati, kam gre grozdje pravzaprav.

In ko bodo dognali, kam gre grozdje, bodo skušali dognati, kam grede koruza, riž in ječmen.

Zagonetni samomor v Zemunu.

V neki zemunski javni hiši se je zadrževala lepa prostitutka, ki se je izdajala za Marijo Vrač. Resnična Marija Vrač pa živi v Zagrebu in policiji se je posrečilo ugotoviti, da se je lepa samomorilka pisala Ljubica Jovanović in da je bila iz ugledne beograjske rodbine. Policija se vodi preiskavo v tej zagonetni aferi, v kateri je pred dnevi nastal nepričakovan preokret.

Ko je Ljubica Jovanović prišla v javno hišo v Zemunu, se je lastniku legitimirala s poročnim listom na ime Marije Vrač. Na podlagi tega dokumenta je bila sprejeta v javno hišo in se je skrivala pod tujim imenom do zadnjega, ko je izvršila samomor. Policija se je po samomoru takoj zanimala za Marijo Vrač, ki stane v Mesnički ulici. Marija stane v temnem in temnem bednem stanovanju pri gospej Gradišćak. Ko so jo zagrebški novinarji obiskali, je ni bilo doma. Popoldne je Vračeva sama prišla v redakcijo "Jutranjega lista" in je izpovedala, da ni identična s samomorilko. Vračeva je najprej trdila, da je izgubila na ilici dne 8. marca legitimacijo in je mogoče, da jo je našla prostitutka, za katero se je pozneje dognalo, da se piše Ljubica Jovanović. Ljubica pa se ni mogla poslužiti te legitimacije, kajti 8. marca je bila že mrtva.

Da je izgubila kak drug svoj dokument, Marija Vrač tedaj ni izjavila, in se je sploh čudila, kako je prišla do tega, da je druga oseba izrabljala njeno ime. Marija Vrač je pa še isti dan, to je 8. marca, odpotovala iz Zagreba v Brod. Rekla je, da potuje k svojim staršem. Se isti dan so zagrebški in beograjski listi prinesli podrobnosti o tragediji lepe prostitutke. Policija je pospešila preiskavo, dobila je več anonimnih pisem, ki so polagoma pojasnjevala, kdo je prav za prav nesrečnica, ki se je skrivala pod imenom Marija Vrač in v preiskavi je nastal nepričakovani preokret.

Podrobna pojasnila bi lahko dala tudi Marija Vrač, ki je pa ni bilo več v Zagrebu. Novinarji so zato pošiljali njeno gosposinjjo Gradišćakovo, ki je povedala, da je Vračeva odpotovala iz Zagreba že pred par dni, potem ko je bila v uredništvu in dala izjavo, ki jo je objavil naslednji dan "Jutranji list". Pospravila je svoje kofce in pustila v sobi le najhen kovček ter rekla, da pride ponj ko se vrne v Zagreb iz Crikvenice. Gradišćakova je Vračevo tudi odjavila.

Gradišćakova torej ni mogla ničesar povedati o Mariji Vrač, kar bi pojasnilo zagonetno afero in njeno zvezo s samomorilko v zemunski javni hiši. Tajinstvena koprena se je pa kljub temu dvigala in beograjski listi so zahtevali, naj policija uvede preiskavo v smeri, da ugotovi, kako je prišla nesrečnica v javno hišo. Sama Marija Vrač je objavila v "Politiki" pismo, naslovljeno na mater nesrečne lepote, in ji očitala, da prikriva njeno pravo ime in tajno svojo mrtvo hčerko, ki je norda zaslila v nesrečo zaradi materine brezbrčnosti in nespameti. Marija Vrač je očitala materi, da je vzgajala hčerko tako, da je zaostno končala v javni hiši.

V pismu je Marija Vrač tudi omenila, da je izgubila svoj poročni list in ne ve, kako je prišel v roke Ljubice Jovanović. To pismo, polno očitkov, je dalo povod, da je mati Ljubice Jovanović odgovorila javno v "Politiki" in zavrnila težke očitke ter obtožila Marijo Vrač kot krivca, ki je napravil njeno hčerko v nesrečo.

V Zagrebu se je med tem javil nekdo, ki je izjavil, da je Vračeva prišla iz Beograda šele pred kratkim. Pripovedovala je o svojem poznavanju v Beogradu z neko Ljubico in neko Štefco. Počeno mnogo je pripovedoval o Ljubici, ki ji je neki beograjski milijonar kupil avto. S tem avtomobilom se je Vračeva vozila po Beogradu in okoli s svojima prijateljicama Ljubico in Štefco.

Marija je pripovedovala podrobnosti iz življenja beograjskih kavalerijev in je imela samo eno željo, da postane slavna.

— Videh boste, da bom nekega dne slavna, je dejala, vse novine bodo pisale o meni.

Njen soprog, ki je ugleden in pošten natak, je ženo večkrat zavrnil, zakaj je tako domišljava. Marija je pa kljub temu še naprej pripovedovala, kako je žive la tejo v Beogradu in kako ji je žal za Ljubico. Kdo je ta Ljubica, Marija ni hotela povedati. Tajinstvenost se je pojasnila, ko je policija ugotovila, da se samomorilka, ki se je izdala za Marijo Vrač, piše v resnici Ljubica Jovanović.

Cela fera je dobila še zanimivejšo ozadje s pismom ki ga je pred dnevi poslala Marija Vrač svoji bivši gosposinji Gradišćakovi. V tem pismu je Marija sporočila, da je njena mati bolna in naj Gradišćakova pošlje njene stvari v Brod. Pismo je pa imelo štampiljko iz Beograda, kar dokazuje, da je bilo oddano v Beogradu in ne v Brodu. V pismu je Vračeva še napisala, naj gosposinja reče dolžnikom, da je ni v Zagrebu, policija pa, da je nenamoma brez sledu izginila.

Te podrobnosti kažejo, da bi Vračeva lahko pojasnila tragedijo lepe Ljubice, tembolj, ker je sklepati, da je žive la z njo daljša v Beogradu. Nerazumljivo pa je zakaj se Vračeva skriva pred policijo.

Na Dunaju je vzbudil splošno pozornost samomor 14-letnega dijaka Franca Qietta. Fant si je na travniku za mestom pognal kroglo v glavo in še predno je prispel rešilni avto, je umrl.

Več dečkov, ki so bili priča samomora, pripoveduje, da se je Qiettu igral z njimi. Nenadoma je nastal med njimi radi vrvi prepir in pretep. Med pretepom je Qiettu padla iz žepa pištola. Njegov tovariš jo je pobral in mu dejal: "Kaj, ti si hotel na nas streljati? Čakal, takoj pokličem stražnika!"

Zdi se, da je vplivala ta grožnja na dečka porazno. Domov grede je dejal svojim tovarišem, da si ne upa domov, ker se boji stražnika, ki utegne priti k njim. Oče bi ga takoj dal v poboljševalnico. Nenadoma se je ustavil, si nastavil pištolo na čelo in sprožil, še predno so mogli prijatelji nesrečo preprečiti. Baj je fant že popreje večkrat izjavil, da si bo končal življenje. — Policija poizveduje, kaj je prav za prav gnilo fanta v smrt. Vse kaže, da so roditelji grodo ravnali z njim.

Smrt Childsa.

Ellsworth Childs, prejšnji blaginčar ter brat prejšnjega predsednika Childs Restaurant kompanije, je umrl včeraj nenadno na srečni kapi. Njegova družina je izgubila ves upliv na vodstvo cellega posla.

RADA BI IZVEDELA za naslov svojega popola brata JOSEPH JEGLIČ. Prosim cenjene rojake, če kdo kaj ve o njem, ali pa če sam čita ta oglas, da se javi svoji popoli sestri: **Pavla Rolih, 5 Spruce Street, Conemaugh, Pa.** (3x 17,18&19)

PRODA SE POSESTVO na Bučki pri Krškem. Kdor se namerava nastaniti v stari domovini, se mu nudi lepa prilika kupiti prijazno domačijo, zidana hiša in gospodarska poslopja v dobrem stanju. Podrobnosti daje lastnik: **Math Shuster, 718 Hall Ave., St. Marys, Pa.** (3x 17,18&19)

NASTOPNA AVDIJENCA POSLANIKA ANGEJLINOVIČA

Jugoslav. poslanik v Pragi dr. Budislav Grgur Angelinović je izročil prezidentu Masaryku svoje poverljive listine. Avdijenca so se udeležili zunanji minister dr. Beneš, kancelar dr. Čamal in načelnik prezidentove vojaške pisarne polkovnik Blaha. Poslanik dr. Angelinović je pozdravil prezidenta v daljšem govoru, v katerem je med drugim izjavil:

"Moja iskrena želja je, da bi mogel izpolnjevati svojo misijo v čim večjo korist prijateljskih stikov med obema državama. Srečen sem, da mi je poverjena naloga ugotoviti z blagohotno pomočjo vaše Ekscelence tradicionalne vezi med obema narodoma, ki naj postanejo po možnosti še tesnejše. Naše prijateljstvo je res tradicionalno. Kazalo se je že pod vladavino Karla IV. in Dušana Silnega, za časa slavne vladavine Otakarja II. in žalostnih časih vladavine Ludvika II. in pozneje v času političnega in narodnega prebujenja slovenskih narodov, kakor tudi ob priliki zgodovinskega kongresa vseh Slovanov v Pragi l. 1848 in v romantični epohi ilirskega preporoda. To prijateljstvo se je pa pokazalo posebno jasno med zagrebškimi volejzadajniškim procesom. Kakor tudi med Friedjungovim procesom. Naše prijateljstvo se je sijajno izkazalo v težkih dneh borbe za skupno stvar, kakor tudi v vaših znanstvenih delih, gospod. prezident, ki so mnogo koristila mirovnim interesom in čijih odmev je bil v naši državi prav tako velik, kakor v Vaši. Zunanja politika sedanje vlade Njegovega Velikanstva je doela identična z zunanjo politiko prejšnjih vlad. Kraljevska vlada je odločena postaviti vse sile za ugotovitev mednarodnega mira, tako drago kupljenega in neobhodno potrebnega kakor obema bratskima narodoma, tako tudi celi Evropi. Kraljevinam SHS visoko ceni delo češko-slovaške republike za ohranitev stanja, ki so ga ustvarile mirovne pogodbe kakor tudi za organizacijo mednarodnega mira. Stori bom vse, kar je v mojih močeh, da utrdim prijateljske stike med obema narodoma. V tem pogledu bom nadaljeval delo svojih predhodnikov in skušal razširiti naše gospodarske stike ter tako pripraviti skupno z vašo vlado uspešno delovanje držav Male antante na gospodarskem polju. Deloval bom tudi za utrditev naših moralnih in intelektualnih stikov, ki so od dne do dne tesnejši.

Prezident Masaryk se je zahvalil poslaniku dr. Angelinoviću v daljšem govoru, v katerem je naglašal, da so dobili stiki, ki vežejo oba naroda že stoletja po svetovni vojni konkretno in oficijelno obliki prijateljstva in aljanse, ki je postala, polna preizkušenih občutkov bratstva in prisrčnosti, temeljni kamen naših odnosov, kar mora tudi ostati. To prijateljstvo je nam že pomagalo premagati razne težkote in nudilo je nam mnogo priložnosti preizkusiti našo solidarnost. Pa tudi v bodoče nam bo pomagalo odstranjevati ovire in razširiti naše stike na moralnem, intelektualnem in gospodarskem polju. Sporazum na gospodarskem polju mora biti v prvi vrsti predmet naše pozornosti, da nam pomaga urediti gospodarske sodelovanje z drugimi našimi prijatelji in z vsemi našimi sosedmi. Tudi češkoslovaška zunanja politika gre za tem, da se ohrani mir, sloneč na mirovnih pogodbah.

Poslanika je spremljala na praški grad in nazaj častna četa 1. konjeniškega polka, na tretjem grajskem dvorišču je bila postavljena četa grajske straže z zastavo in vojaško godbo, ki je zagrala jugoslovensko državno himno, ko se je prispel poslanik na grad. Med avdijenco je vihrala poleg prezidentove tudi jugoslovenska zastava. Po oficijelni avdijenca se je prezident Masaryk delj časa razgovarjal z novim poslanikom.

Smrtna kosa.

3. aprila je umrl po mukepolnem trpljenju Edvard Smerdu, uradniški papirnice Varče. Pokopan je bil na pokopališču Device Marije v Polju.

Peter Zgaga

To je baje resničen dogodek, toda za resničnost ne prevzamem nobene garancije.

Živimo v časih, ko se pojavljajo čudne bolezni, katerim ne vedo zdravniki niti izvora, niti povoda.

Kako učeno latinsko frazo bleknejo, pa mislijo, da so oparili.

NOVICE IZ SLOVENIJE

Med nevihto treščilo v zvomik.

Po lepih, solčnih dneh velikega tedna se je vreme od ponedeljka na torek 2. in 3. aprila nenadoma sprevrglo. Že jutraj se je začelo močno bliskati in grmeti ter rositi. Dopoldne od 9. do 10. ure pa je nastala prava nevihta. Vsula se je najprej debela sodra in nato je začelo močno snežiti. Pomladna pokrajina doline se je spremenila v pravo zimsko. Med nevihto je proti poldnevni treščilo v zvomik nekaj slovaške romarske cerkve sv. Volbenika na levem bregu Sore nad Visokim. Kakor znano, ima cerkev dva zvonika. Eden, desni, je popravljen in prekrit. Drugi, katerega bi bil tudi letos prekrili, je imel še svojo staro obliko. V tega je treščilo, da se je ugal in popolnoma zgorel, da ga ne bi treba podirati. Vnela se je tudi še streha cerkve, vendar se je posrečilo ogenj pogasiti. Ako bi nastal požar, pozno ponoči, bi skoro gotovo zgorela vsa cerkev.

Tatvina pri Sv. Rupertu.

Neznani uzmovi je pred prazniki, ko je bila že 80 let stara prevzitarica Marija Pnsar, stanujoča na samotnem bregu blizu Sv. Ruperta nad Laškimi udril v njeno kočjo skozi streho ter ji odnesel lepo svoto, 65000 dinarjev. Stara samotarka ni nikomur zapala, da ima denar, vedno je le tožila, kako ji gre slabo. V hiši je stanovala sama. Kljub temu pa je bilo znano, da mora imeti denar. Saj ga je celo posojala nekaterim sosedom. Tat je neznankam izginil, orožništvo ga na pridno zasleduje.

Velik naval na javno bolnico v Ljubljani.

Letos je rekorden naval na javno bolnico. Vzroki so različni. Vremenske nepravilnosti so mnogo pripomogle za razširjenje nekaterih bolezni. Zato so bili ljudje tudi primorani iskati zdravniške in bolniške oskrbe v javni bolnici. Od 1. januarja pa do 3. aprila so sprejeli že nad 415 bolnikov, posebno sta okupirana kirurški in notranji oddelki. Pred prazniki so ljudje, zlasti premožnejši zapuščali bolnico, da so mogli preživeti velikonočne praznike med svojci, ostali so le najtežji bolniki, prihajali pa so le reveži, da bi vsaj za praznike imeli kak pribojšek. Po praznikih pa jih v sprejemni dvorani čaka vedno po deset in več na zdravniški pregled. Dnevno pride do 80 novih bolnikov. V prvih štirih dneh aprila so že sprejeli nad 230 bolnikov.

S polenom ga je napadel.

Ko se je vračal delavec Ludovik Šurk 3. aprila okrog 21.30 domov po lžanski cesti, ga je tik pred domačo hišo dohitel France Š., nekaj zavpil, nato pa ga z vso silo udaril s pripravljenim polenom, ga poškodoval na glavi in rami ter izginil. Stražnik ga je izsledil še isti večer in odvedel na stražnico. S. je svoje dejanje brez obotavljanja priznal, češ, da ga je Šurk popoldne žalil, ko se je sprehajal v družbi dekleta po lžanski cesti. Zadeva se zdaj obravnava pred sodiščem.

Smrtna kosa.

3. aprila je umrl po mukepolnem trpljenju Edvard Smerdu, uradniški papirnice Varče. Pokopan je bil na pokopališču Device Marije v Polju.

vili. Bolezni so vsakovrstne, in nebroj je zdravil proti njim.

Lekarnarji ponujajo patentne medicine, časopisi oglašajo zdravlila slavnih evropskih zdravnikov in znanstvenikov, ki se baje nikdar ne izjavijo.

Nekateri pa sploh ne dajo nič na dohtarje, ampak se samo na domača zdravila zanašajo. To so: lopatika, pelin, trpotec, aleja, kačjek, tavžent-rože itd., itd., na tavžent jih je.

Nekateri verujejo v maserje in kiropraktike. Tudi ta vera se vsikdar ne obnese.

Znan mi je slučaj znanega trzinskega rojaka, ki se v ponedeljek, torek, sredo, četrtek in petek nič kaj dobro ne počuti.

V soboto se pa nekako razmaja in v nedeljo je popolnoma olraj. Na njem je poskušal znani slovenski maser v soboto zvečer svoje zmožnosti. Tako ga je zdelal in zmasiral, da v nedeljo jutraj niti glave ni mogel obrniti.

So zopet drugi rojaki ki v slučaju bolezni verujejo samo v kuhano vino. Le če se kažejo znamenja pljučnice, dajo vinu slovo in se prične zdraviti z žganjem.

Pravijo, da pomaga. Pelin je univerzalno sredstvo. Pelin nekateri naši rojaki tudi zato jako obrajajo, ker vzame slabi pijači vso "žmah".

Če se jim kdaj slučajno kaj pripali ali če pridejo prepozno pogledat in jim že pol ure kalno teče, je pridelek takorekoč izpriden in brez veljave. Pa je res neizbiten in bi ga bilo treba v sink zlit, če bi ne bilo pelina. Čudoviti pelin pa vse popravi.

Po treh ali štirih dneh izpremeni neizbitno brozgo v blagodejno zdravilo.

Tudi arnika je dobra. Le škoda, da nima pelinovega okusa.

Zoper glavobol so najrazličnejša sredstva. Kakoršen je pač glavobol. V slučaju glavobola je pri nekaterih naših rojakih najbolj priljubljeno zdravilo, ki ima precej čudno, toda splošno umljivo ime: "Klin s klinom" se mu pravi.

Tudi zobobol je huda reč. Tistemu, ki se rad okrog zobozdravnika smuka, je zobobol malenkost.

Tisti, ki v zobozdravnika ne verjamejo, morajo pa dosti pretrpeti.

Nekje na peti cesti se je bila zbrala družba veselih rojakov, le eden je čemerno gledal in se držal za čeljust.

— Kaj ti je, Tone? — so ga vprašali.

— Kaj bi bilo! Zob me strašno boli.

— Hohohoho, — se je zakrohotal vesel Tone, — ki se je predpostavil poročil s čudovito lepim dekletom. — Hohohoho, zob te boli. Najboljši lek zoper zobobol je žena.

— Žena? — je bleknil Tone in pomislil na svojo staro dama, ki se mu je zdelala vse kaj drugega kot pa lek zoper glavobol.

— Čakaj, da ti povem, — je rekel Tone. — Zadnji teden me je tako zob bolel, da sem mislil, da bom ponorel. V svojem obupu se zatečem k ženi. Objela me je in me dvakrat zaporedoma poljubila na boleče mesto. In odleglo je, kakor da bi odrezal.

— Ni mogoče, — je ugovarjal Tone, — tega pa že ne verjamem.

— Tebi se zdi nemogoče, pa je res. Pojdi in stori tudi ti tako.

— Kaj pa, če me ne bo hotela poljubiti? — se je Tone še vedno obotavljal.

— Zakaj bi te ne? Kar povej ji, kar sem ti jaz povedal.

— No, bom poskusil, — je odvrnil Tone in odšel.

Po preteku pol ure se je pa vrnil. Kravro je gledal in je bil na obeh licih zatečen.

— No, kako si opravil? — so ga vprašali. — Ali ti je odleglo? Ali te je poljubila?

— Vraga mi je odleglo. Vraga me je poljubila.

— Kakšno ženo pa imaš?

— Moja žena ne zna zdraviti zobobola, toda Tone je rekel, da ga zna zdraviti njegova. In zato sem šel k Tonetovi ...

ADVERTISE in GLAS NARODA

KRATKA DNEVNA ZGODBA

Fr. L.

PTIČJI POMENKI

"Kaj vas ni zima vzela?" se je zadržala kavka, ki se je grela na prisojni strani "Zvezde" nad prezbilo ščinkavko.

"Saj vidite, da sem takih misli, da je še vedno vredno živeti," je odgovorila prijazna ščinkavka.

"Vidim, vidim," jo je zavrnila kavka. "Vidim, pa tudi, koliko naših prijateljev je mrz podušil. Vse najboljše in najbolj zabavno so šle v krtovo deželo, kar pa je ostalo, so same ničvredne smeti." "Vidim, vidim," je rekla ščinkavka, zato vas pa tudi zima ni vzela.

"O, vaš jezik je znan daleč na okrog! Zgago delate in natočujete, da se mu po trebuhu obrača, kdor vas posluša. Pa hinavski ste tudi. V nedeljo je k maši pozvaljalo, vi ste se pa pojali s tistim svojim jalovecem, ki misli, da kaj pomeni, pa nič ne pomeni. Da se le Boga ne bojite! Komaj je zima malo odnehala, že mislite na greh in holadi! Le nikar ne tajte, saj so vas videli."

"Vas so pa slišali, ko ste pod Tivolijem v mrazu in ledu rožnate molili, samo da bi se smilili lemenatarjem, ko so jo mahali tam mimo na sprehod."

"Kakšna laž. Da vas Bog pri tej priliki ne oplazi s svojo pravično šibo! Ponavljam, komaj je mrz minil, že mislite na greh."

"Jehata, jehata," je priletela sinička, ki je na bližnjem kostanju zaman čakala pomladi in se podila za iverjo, ki jo je smatrala za kukeca. "Spet sem prišla prepozno. Tako sem kakor novinar ali ognjegasec: ko je že vse pri kraju, pa priletim s pravočasno zamudo ter ugotovim dejanski položaj. Nič boljše nisem od policijskega zdravnika, ki je samo za to na svetu, da ugotavlja smrt."

"Kdo je pa vas klical," jo je nahrulila obestna kavka, "prešerni ste in z repom pokate, pa vam ni prav nič treba."

"O, ljuba kavka," se je odrezala mlo sinička, "zdaj slišim vaš glas in vidim, da nisem zaman prišla: kjer je o grehu pomenek, tam ste vi prva. Spomlad prihaja v deželo, kaj hočemo, tudi meni je zadišalo po nasladi, kakor temu pravijo ljudje, ki nočejo nikoli naravnost povedati, koliko stvar telata po čem diši."

"Ne odgovarjam vam in zato smatrajte moj molk za izraz globokega in odkritosrčnega zančevanja," je rekla kavka, siloč se, da bi napravila okrog kljuna ime-

niten in dostojanstven izraz.

Ščinkovka je spoznala težavni položaj in se ojuočila: "Le prepričajte! Zastran greha se nam res ne bi bilo treba pričati. Sicer pa ni neobhodno potrebno, da bi se menile o samem grehu, nasladi in enakih stanovskih vprašanjih. Vsaj meni niso bile v družbi strokovne debate nikoli po sren."

"Prav imate, zmeraj sem uvaževala vašo izprevidnost in samo dobro govorila o vas!" je rekla kavka, ki ni mogla molčati.

Ščinkavki je ta laž očitno ugajala in je zato licemersko pokadila kavki: "Povejte nam, draga sosedica, ki ste med zimo živeli sredi ljubljane in ki pridete večkrat v dotik s šenkavskimi in franciskanskimi golobi, ki vedo, kako se svet suče — povejte nam torej, kaj novega je mestu prinesla letošnja zima."

Kavka je namršila kožušček, se imenitno postavila in začela: "Letošnja zima se je začela s špansko boleznijo, ki se pa ljudem ne zdi več tako španska kakor njega dni. Vdomačila se je med njimi in ji pravijo hripa. Njen val je prišel iz Amerike. Zdaj je svet moderen in sprejema vse v valovih: hripa, radio in mraz. Marsikdo je komaj čakal hripe: če se hočeš napiti žganja, ni boljšega izgovora, kakor je hripa. To priliko so do dobrega porabili vsi stanovi vseh starosti in sprejemali vase alkohol na debelo; čisto celo v valovih, ker svet je moderen."

Nato so se oglašili prvi valovi mraza. Ta mraz je marsikomu precej koristil. Časopisi in prtičarji so polnili kolone in pisali o samem mrazu, da ti je kljun odpa-

ZELEDČNA TONIKA ZA VSAKEGA

Nek odlični zdravnik piše, da ga skoraj ni človeka kateri ne bi potreboval od časa do časa popolno očistitve drobovja. Četudi se mu zdi, da ima redno odvajanje. In za to je

TRINERJEVO GRENKO VINO zdravilo za vsakogar. Ona popolna očisti drobovje, odpravi zapoko brez driske, in brez oslabljenja, povrne zdrav tek do jedi, ter pomladi vašo kri. "Fort Wayne, Ind., 15. feb. — Trinerjevo grenko vino mi je dalo novo življenje. To je pravo zdravilo za žledni nered. Serrando Barrientos," "Pittsburgh, Pa., Willow St., 12. feb. Sino jako zadovoljni z Trinerjevim grenkim vinom. Mrs. Noak." Poskusite! Dobite ga pri vseh lekarnarjih. Brezplačni vzorec od Jos. Triner, 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

(Adv.)

IZLET

v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

po COSULICH progi

priredimo

dne 22. maja 1929

s parnikom

"PRESIDENTE WILSON"

kurjen z oljem, vozi z brzino 26 vozlov na uro.

NA RAZPOLAGO SO NAM STAVLJENE IZVRSTNE KABINE

Za-arajte prostor in pišite za pojasnila na:

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

Tel. Barclay 0380

ČAŠA KAVE

s smetano pri zajtrku, ali črno po obedu—kava je bistveni del zadovoljivega obeda. Z uporabo Električnega Percolatorja jo prav lahko pripravite po svojem okusu.

Mi Amerikanci smo pa točni v tem oziru — mi hočemo imeti kavo po naši volji.

Moderna žena se ne ukvarja več z zastarelim loncem za kavo — ona pripravlja kavo električnim potom na mizi.

The New York Edison Company

Brooklyn Edison Company, Inc.

The United Electric Light and Power Company

New York and Queens Electric Light and Power Company

The Yonkers Electric Light and Power Company

Dobro kavo se lahko pripravi v Električnem Percolatorju. Ureditev toplote ponaga doseči popoln uspeh.

Cena od \$5.00 naprej.

Revolucija v Monacu.

Monaco spada sicer med najmanjše države v Evropi, vendar pa zbuja zadnje čase splošno pozornost, kajti prebivalstvo se punta in državi grozi revolucija.

Ta dni je namreč v Monte Carlu razjarjena množica naskočila in pošteno premikastila kneževu stražo, ki ji je branila vstop v kneževu palačo. Nato je odšla posebna deputacija, katere knez prvotno ni hotel sprejeti, k njemu in mu izročila spomenico, v kateri zahteva ljudstvo gotove reforme in svobodne volitve v najkrajšem času.

Prebivalstvo Monaca se je naveličalo svojega kneza. Louis II. je sicer dober mož, vendar se je pa svojim podanikom hudo zameril. Knez ga je namreč temeljito polomil. Zadnje čase je naval v Monte Carlo izostal in dotok tujcev je vedno manjši. Zato je postalo tudi pomanjkanje denarja občutnej-

še. Prebivalci Monaca so se praskali za ušesi in iskali izhoda iz neprijetnega položaja. Končno so jo pa le pogruntali. Knez naj se oženi s kako bogato Američanko, pa bosta ubiti dve muhi na en mah. Z Američanko bodo prišli dolarji v deželo, za njo pa tudi Američani. No in so poslali kneza v Ameriko, kjer se je smukal zlasti okoli Morganove hčerke, toda opravič ni ničesar. Stari Morgan je pač špekulant in svoje hčerke ne da meni nič tebi nič kakemu operetnemu knezu. Zato je Louis odšel z dolgim nosom in se zopet vrnil v domovino.

Ponesrečena kneževa mislija je spravila njegove podložnike iz ravnotežja. Ostali so brez dolarjev in brez Američanov, na drugi strani jim pa dela vprašanje, kdo bo Louisov naslednik, hude preglavice. Louis je sicer adoptiral neko mladenko in ji podelil naslov princeze, toda poročila se je z grofom Pierrom de Polignac, ki je sprejel državljanstvo Monaca in je zdaj domači knez. Monaco bi torej imel naslednika, toda ljudje ž njim niso zadovoljni. Poleg tega se je v deželo vtihotapilo več nezadovoljnih, ki širijo mržnjo do kneza in odkrito nastopajo za republiko. Seveda je to samo netivo za itak že dovolj razburjeno prebivalstvo. Zato ni čuda, da je knez tako dolgo odlašal volitve. Predobro se je namreč zavedal, da ga utegnejo volitve veljati prestol. Končno je pa le moral popustiti in volitve bodo v juniju.

Tedaj se je snežna plast utrnila in zagrmela s sinčično vred v vodo, val jo je zagrmil, da se je napol premrzla revica komaj rešila in posušila na soncu.

Ščinkavka je se vprašala: "Ali sicer niso ljubljanci to zimo nič doživeli?"

Nato je kavka odgovorila: "Ne! Škega telesa ne prenašajo lahko." Prosim vas, kdaj pa ljubljanci ni sploh kaj doživeli?"

Po tej brezobzirni ugotovitvi leg franciskanskega mostu, kjer sta odleteli pod Tivoli.

BOJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK

Starokrajska porota.

Maribor, 2. aprila.

Letošnje prvo porotno zasedanje pri mariborskem okrožnem sodišču je bilo zaradi silne zime oziroma radi pomanjkanja kuriva kot znano odloženo za več kot mesec dni. Otvoritev pomladanske porote, ki se je izvršila danes, je bila v znamenju uboja — zločina, ki je prevladoval tudi v poslednjem zimskem zasedanju.

MLAD RAŽBOJNIK

Samski delavec, 23letni Prekmurec Fran Merič se je danes zagovarjal pred ljudskimi sodniki radi zločina razbojništva (ropa), izvršenega 3. novembra 1928, nad trgovko Barbaro Aplinčevno v Veržeju. Okrog sedmih zjutraj je šla trgovka z jajci Aplinčeva iz Veržeja po cesti proti Dokležovju, da nakupi v Prekmurju jaje. Vzela je s seboj dve košari in 840 Din gotovine, ki jo je imela spravljeno v torbici, ki jo je položila v košaro. Pri gozdu blizu Veržeja je opazila moškega, prišedšega iz lesa in stopajočega v majhni razdalji pred njo. Pri prvem mostu čez Muro se je moški ustavil in počakal Aplinčevno. Pozdravila sta se še čisto dostojno. Ko pa je trgovka prekoračila most, je nenadoma skočil neznanec za njo in jo prijel z obema rokama od zadaj za tilnik ter jo potegnil s ceste v gozd. Stiskal jo je za vrat, da je komaj dihala in jo končno vrzel na tla. Nato jo je z eno roko zatisknil oči, z drugo pa segel po torbici ter takoj zbežal s plenom v temen gozd. Oropana trgovka je zaman klicala na pomoč, ker ni bilo v bližini žive duše. Ko se je povrnila brez denarja domov, je javila razbojništvo orožnikom, ki so po njenem opisu zločince osumili in prišli Meriča. Kmalu so dognali, da je Merič po kritičnem času naravnost razmetaval denar, v sodne zapore. Obtoženec je sprva tajil dejanje, a se izgovarjal na pijanost. Trdil je, da je na mostu srečal neko žensko, ki jo je nameraval v pijanosti objeti a jo je sunil od sebe, ker je pričela kričati. Pri tem je Aplinčeva baje padla in se ji je raztresel denar po cesti. Pobral da je 300 Din in zbežal v šumo. — Merič je bil zaradi tatvine oziroma soudeležbe že trikrat kaznovan.

Današnje razprave je vodil predsednik okrožnega sodišča dr. Žihar, votanta sta bila sodni svetnik dr. Kovča in okrajni sodnik dr. Atlamič, obtožbo je zastopal prvi državni pravnik dr. Jančič. Glede Meriča so porotniki potrdili stavljenja sprašanja z 9 glasovi ter je bil Merič obsojen na 3 leta težke ječe.

UBOJ NA CIGONCI

Uboja na Cigonci v okraju Maribor, desni breg, je obtožen 24letni Vitkor Jaušovec, samski tovarniški delavec istotam. Lokalna oblastva ga opisujejo kot človeka nemirne krvi, brez katerega ne more miniti noben domači pretep. Saj je bil Jaušovec že tudi trikrat kaznovan radi kaznivih dejanj zoper telesno varnost. Dne 16. decembra 1928, je popival obtoženec v večji družbi v gostilni Matevža Jeriča v Spodnji Ložnici, nakar se je odpravil okoli osmih v gostilno Ignaea Tkauca na Cigonci. Bil je nekoliko vinen in ravno prav razpoložen za pretep. Že pri vstopu je na razne načine izzival tamkajšnje goste. Neki fant je posvaril obtoženca, naj se obnaša pametneje — vendar zaman. Jaušovec je izzival naprej ter si izbral za žrtev baš najmirnejšega gosta Antona Stupana. Ozmerjal ga je za smrkačca in ga tako preplašil, da si Stupan niti na stranišče ni sam upal. Gostilničar Tkauca je slutil nevarnost pretepa in je radi tega izpraznil gostilno že pred policijsko uro. Iz hiše so odšli gostje v treh skupinah. Jaušovec je bil poslednji. Stupan pa je bil v drugi skupini. Jaušovec je kmalu dohitel Stupana in njegovo družbo ter jim hudomušno svetilval z električno svetilko v obraz. Neki Jurij Kac ga je zato sunil od sebe, tako da je obtoženec padel po tleh in se mu je zakotalil klobuk po cesti. Poznavajoč Jaušovecove temperament kot nato pričela družba iskati njegovo pokrivalo. Ker ga niso takoj našli, je dejal Stupan, da ne bo več iskal Jaušovecovega klobuka. Če ga hoče obtoženec imeti, naj si ga poišče sam! V tem trenutku pa se je že približal Jaušovec Stupanu, ga prijel z levo roko za suknjo, z desno pa ga je z veliko silo zabodel z nožem v prsa. Rezilo je prodrlo v osrčnik nesrečne žrtve, prešlo v sree, izstopilo na zadnji strani srea in prerzalo osrčnik na steni proti trebuhu. Silno okrvavljen je imelo za neizogibno posledico Stupanovo smrt. Obtoženec se zagovarja, da je v silobranu proti Jurju Kacu, ki ga je vrge na tla, nehote zadel z nožem Stupana.

UBOJ NA ŠTEFANOVO

V Prepolah niso imeli pretekli božič neskaljenega uživanja največjega praznika miru. Čeprav je potekel sveti dan kolikor toliko v miru, pa na Štefanovo ni bilo tako. Zato je poskrbel Jožef Polajžar, 32letni samski hlapec, ki je z vozno ročico pretepel Frana Pušnika, da je na težkih poškodbah na glavi umrl.

Obtoženec se je podal na lansko Štefanovo zvečer z Antonijo T. in Terezijo Z. iz gostilne Josipa Žela v St. Janžu na Dravskem polju na dom Pušnika v Prepolah, kjer je bila uslužbenca Anotinja T. in nato v Ekartovo gostilno prav tam. Tu se je mudil tudi Fran Pušnik. Pili in rajali so, da je bilo veselje. Okrog enajstih ponoči so odšli obtoženi Polajžar, Jožip Petek in Antonija T. proti Pušnikovemu domu. Na dvorišču hiše sta obstala Polajžar in Antonija T., med tem ko je odšel Petek naprej. Za njima sta prispela kmalu Fran Pušnik in Stefan Kolar. V tem trenutku se je Polajžar za nekaj hipov odstranil, a se takoj zopet povrnil in prinesel s seboj skrito za hrbtom vozno ročico. Polajžar je stopil naravnost proti Franu Pušniku in ga udaril z ročico po glavi. Udarec je bil tako silen, da se je ročica zlomila. Kljub temu ga je še večkrat udaril, dokler se ni napadeni okrenil

Mlad bančni ravnatelj je vprašal svojo ženo, filmsko igralko P.: "Kakšno knjigo naj vzameva s seboj na potovanje?" "Čekovno knjigo!" mu odvrne diva.

K rojstnemu dnevu svoje tašče je napisal Mark Twain zgodbo, v kateri je to tašče primerjal z dnevnim listom.

"Zakaj z dnevnim listom?" ga je vprašala njegova žena začudenost. "Zato ker se prikaže vsak dan," je pojasnil Twain.

Rdeče rože.

ROMAN.

Za Glas Naroda priredil G. P.

8

(Nadaljevanje.)

— Rade volje ugodim tej prošnji, ekselencija, in tem ljubše, ker je v interesu moje sestre, da se vzdrži popolen molk. Jutri, ob dvajsetih pričakujem obiska mladega para.

Ljubezljivo je podal vojvoda ministru svojo roko v slovo in slednji se je odstranil.

Premiril je pot domov peš. Ravno ko je došel do portala "Deviškega gradička", se je pripeljal voz grofa Namberga, ki je hotel obiskati svojo nevesto ter njenega očeta.

Minister je takoj dal obvestiti svojo hčerko, da je grof Namberg navzoč.

Josta je sedela v svojem buduarju, zaposlena s čitanjem neke knjige, ko ji je prinesel neki služabnik to sporočilo. Takoj je odložila knjigo ter vstala. Izgubljen pogled je ošinil čudovito rdeče rože, ki so stale na črni, mramornati plošči mize na sredi sobe. Te rože ji je poslal danes zjutraj grof Rajner. Stopila je k njim ter skrla svoje lice v duhtečih cvetih, nakar je potegnila eno rožo ven ter jo zataknila za pas svoje bele obleke. Nato pa je zopet hitro utaknila rožo nazaj v lonec.

Rdeče rože so cvetke ljubezni, te mi ne pristojajo, — si je mislila bolešno.

Rajner jo je pač brez misli izbral, to rdečo cvetko ali pa prepuštil enostavno vrtnarju izbiri. Na noben način se ni hotela krastiti z njo.

Počasi je odšla navzdol, da ga pozdravi. Drugače bi ne mogla dosti hitro hiteti k njemu, a danes se ji ni prav nič mudilo. Pri vratih salona je celo za dalj časa obstala ter globoko vzdihnila, kot da so ji prsa preozka. Ko je nato vstopila, je našla grofa Rajnerja samega. Njen oče se je že opravičil s posli.

Grof je šel Josti hitro nasproti ter jo pozdravil, a ji le poljubil roko, ko je videl odpor v njenih očeh. Skušala pa je izgledati zelo samozavestna.

— Ali ni prišel papa s teboj, Rajner?

— Da, Josta, on bo takoj zopet tukaj. Odpoklican je bil. Sestala sva se pri vratih. On je bil pri vojvodi ter ga že obvestil o najini zaroki. Visoki gospod naju želi sprejeti jutri opoldne v posebni avdijenci, da nama izreče svoje čestitke.

Josta je smehljaje vzdihnila.

— V bližnjem času bova imela zelo malo miru. Kadar bo najina zaroka proglašena, bova morala prenesti cel vihar. Ne bodo nam izpušili, kot več.

— Ali ti je to tako neprijetno?

— Ona se je spustila na stol. Skomignila je z ramama ter dvignila svoj pogled k njemu.

— Vse to je le formalnost, — kajti le malo čestitk prihaja v resnici iz sreče. Zame pa je muka biti središče takega počenjanja. V svojem srečnem družbenem krogu ter imam nasprotno talent za zamotanje. Raditega sem tudi tako rad na deželi.

On je primaknil stol v njeno bližino ter ji sedel nasproti. Z izgubljenim pogledom je prečrtila njegovo elegantno postavo ter njegovi fini, ostrji profil. On pa ji je smehljaje zrl v obraz.

— Torej mi ni treba delati si oči, če te odvedem iz glavnega mesta na Namberg?

— Ne, tega ti res ni treba, — je odvrnila prijazno.

— Ali ti bo prav, če bova živela večji del leta na Nambergu? Tam imamo zelo malo občejanja, le par sosedov ter častnikov garnizije, to je vse.

— Jaz se ne bom nikdar pritoževala radi pomanjkanja prometa, če mi le obljubiš, da boš šel z menoj v Schellingen, kadar bo moj oče preživel počitnice v Waldowu.

— To ti rad obljubljam. Mogoče pa bo preživel tvoj oče svoje počitnice rajše v budoči v Namebergu, pri svoji hčerki?

— Ona se je nasmehnila.

— To bi tudi šlo. Če bo le mogel biti z nami skupaj. Ti vidiš, če je tukaj preobložen z delom, me mogoče pogreša le malo. V njegovem mirnem času pa sva bila vedno celi dan skupaj. On ne sme biti tako samotni.

— Ne, ne, njegove počitnice mora prav gotovo preživeti z nama. Mislim tudi, da bova stanovala tukaj tudi pozimi za par tednov. Tekom dvornih veselje pa ne smeva manjkati tukaj.

— Ona se je vprašaje ozrla vanj.

— Ali boš z menoj obiskal dvorne veselice?

— Gotovo. Jaz mislim, da si ti še premlada, da bi se umaknila od vseh družabnih veselj.

— O, jaz ne mislim, da mi to kaj stori. Če pa bom mogla stanovala za par tednov tukaj, v bližini očeta, mi bo zelo ljubo. Takrat bo končno prišla do veljave zopet palača. Jaz ljubim lepo, krasno hišo, s čudovito opremo. Hiša ima ljube, tajne kotičke. Staro pohištvo stoji tako ustrajno na starem mestu, kot da hoče reči: — Gorje onemu, ki bi me premaknil! Ne prav tako staro stoji tudi še v Waldowu, le da ni tako dragoceno.

— Jaz nisem niti vedel, da sanjaš o starozitnostih. Ti boš prišla v Nambergu na svoje stroške! Tam je nagromadenih še več tleh zakladov.

Josta se je dvignila, da odpre okno, ker je bilo v sobi preveč vroče. Nato pa je rekla:

— Zelo se bom sprijaznila s temi zakladi. Take starozitnosti govore svoj lastni jezik ter nam lahko dosti pripovedujejo.

On se je istotako dvignil ter stopil poleg nje. Lahno je položil svojo roko na njeno ramo.

— Ali se veselíš nekoliko postati gospodinjo Namberga?

— Veseli me zelo, da boš v budočnosti vedno pri meni, tukaj ali tam.

Ko je rekla to, jo je hotel poljubiti. Zelo ljubka in mično se mu je zdela. Ona pa se mu je prestrašena umaknila ter se izvila iz njegovih rok.

— Josta! — je vzkliknil proseče ter nekoliko očitaječe.

Hitro je dihal, kot otrok. Poznal je to znamenje notranjega nemira še iz njenih otroških let.

Z vsemi svojimi silami se je prisilila k miru. Čeprav bi najraje zbežala proč, je vendar ostala ter se negotovo ozrla vanj.

— Ti boš moral potrpeti z menoj, Rajner, ker se moram šele naučiti. Navadati se moram, — da mi nisi več stric Rajner.

Njemu ni bilo posebno lahko izgledati miren in le skrb, da je ne prestraši in ji ne vzame poguma, mu je dajala moč za to.

Potrpeti ob moral, to je videl takoj. Ona je imela pravico za-

htevati to. Povsem mirno je moral čakati, dokler ne bo znašla same sebe nazaj k prisrčenemu zaupanju, dokler ne bo sprejela njegovih odjemov kot nekaj samo posebi umelega.

Ali pa jih bo kdaj vračala?

To se je mu je zdelo sedaj zelo zaželjeno. Obenem pa je imel dvome glede tega.

Globoko je vzdihnil.

— Ti me boš našla vedno potrpežljivega, moja mala Josta. Stopi predme vedno le s starim mirom in starim zaupanjem. Jaz mislim vedno na to, da je moje iskreno stremljenje napraviti te srečno in veselo, — je rekel tako mirno kot je le mogel.

Ona je zrla mimo njega v daljavo in njegov mir je smatrala za brezbriznost. Menila je, da jo je hotel le poljubiti, ker spadajo take intimnosti k dolžnostim zaročenca. Našla je tudi svoj mir in da pride na drug predmet, je rekla:

— Preje sva govorila o dvornih veseljih. Sedaj mi je padlo v glavo, da se nisi teh udeležil vsa ta leta. Zakaj nisi storil tega?

Njegovo čelo se je naenkrat pordečilo. To je videla Josta, ko se je njen pogled vrnil k njemu. Zapazila je tudi, da je bil odločno negotov in v zadregi.

(Dalje prihodnjik.)

Zadnji dnevi kralja tenoristov.

Najslavnejši tenorist Enrico Caruso umrl. 1. 1921. Zdaj je izdala njegova druga žena Dorothy, rojena Benjaminova iz New Yorka, spomine na zadnje dneve Carusovega življenja. V juliju 1921 sta se mudila zakonec Caruso v Lorentti. Neki gospod je prišel k slavnemu tenoristu in ga prosil, naj preizkusi njegov glas. Caruso je bil takrat že težko bolan in utrujen; vendar je pa obljubil mlademu pevcu, da ga bo poslušal. Carusova žena je sedela na verandi pod moževim kabinetom. Mladi pevec je zapel Carusovo arijo iz "Marte." Zapel je samo nekaj taktov in nastala je pavza, na kar je začel znova peti. Kako diven glas! — je pomislila Carusova žena. Na enkrat je pa planila pokonci in hitela v možev kabinet. Na svetu je bil samo en glas, ki je znal tako peti arijo iz "Marte," Carusov glas. Caruso je samo na klavirju, smehljaje se je in pel. Videč svojo ženo, je vzkliknil: Dora, si slišala? Lahko zopet pojem tako dobro, kakor prej. Da, še celo lepše.

Plakala in smejala sva se oba, tako sva bila srečna — pripoveduje Carusova. Misli sva samo na ta čudež. Nisva mogla verjeti, da je kaj takega sploh mogoče. Možev glas ni opešal, kakor sva se bala. Enrico je pel tako lahko in tako prosto, kakor v času, ko je bil na višku svoje umetnosti. Upala sva, da se mu glas po počitnicah še bolj utrdi. Ves srečen je začel kovati načrte za prihodnjo sezono. V duhu sva že videla newyorško opero in slišala viharo ploskanje. Nisva pa mogla vedeti, da bo arija iz "Marte" Enricova labodnja pesem in da bo njegov glas čez nekaj dni za vedno utihnil.

V tem je prišla v kabinet Carusova hčerka Gloria. Oče jo je objel in poljubil. Potem se je obrnil k svoji ženi rekoč: Nestrpnost, sem pričakoval trenutka, ko pride Gloria sama in me najde brez tuje pomoči. Ponoči se je pa znova vrnila huda mrzlica. Žena ni hotela poklicati zdravnika, da bi se mož ne prestrašil. Iz zadrege ji je moral pomagati možev prijatelj Luca, ki je drugi dan posetil Carusa in ga vprašal, kako se kaj počuti. Ko mu je prijateljstva zveza povedala, da ga znova trese mrzlica, je Luca pregovoril prijatelja kljub njegovemu protestu, da je brzojavno poklical znamenita rimska zdravnika, brata Bastianelli.

Zdravnika sta pregledala peveca in izjavila, da ima bolne ledvice in da naj odpotuje v Rim, kjer ga bosta rentgenizirala. Caruso se je skrbno oblekel in pazil celo, da je imel kloбок po strani, kakor običajno. Z ženo se je odpeljal s čolnom do parnika, ki naj bi ju prepeljal do Neaplja, kjer sta hotela med vožnjo v Rim prenočiti. V Neaplju se je pa Carusova bolezen poslabšala in zakonec nista mogla nadaljevati vožnje. Naslednja dva dneva sta bila za Carusovo ženo polna skrbi in strahu za možovo življenje. Razmišljala je, ali bi se mogel mož podvreči operaciji ali ne. Drugo jutro je nekdo izjavil, da za njenega moža ni več rešitve. Pri Carusu sta se baš mudila zdravnika. Žena je

stopila v spalnico, da bi jima povedala, da je bil mož operiran že v New Yorku. Na pragu je pa srečala zdravnika, ki ji je sporočil, da operacija ni mogoča, ker bo Caruso kmalu umrl. Žena seveda ni hotela verjeti. Pokleknila je k možu in ga poljubila. Kar je Caruso zaječel, da ne more več dihati in da naj ga pusti umreti. Žena še vedno ni hotela verjeti, da mož umira. Še nekaj mučnih trenutkov in v spalnici se je začel zamolkel krik: Dora! Do-ra!

Tako je umrl kralj tenoristov.

RAZLITA JUHA

Poleg male gostilnice, kjer skuha veliko juhe, da jo oddajajo po porejih ljudem, ki prihajajo v lončkih ponjo.

Iz večje gostilne je po 12. uri stopila ženska srednje starosti. V roki je držala lonček, lonček vroče juhe, njenega krila pa sta se držala dva malčka, ki sta, opotekaje se, koracala poleg nje.

"Mama: lačen!" sta jadicovala venomer in s prosečimi očki gledala v njo.

"Samo malo počakajta!" je odgovarjala mati in skušala stopiti nagelje, da prej pride domov. Iz lonca je uhajala para, ki jo je zavohalo neko v bližini se potepajoče ščene. Z glasnim lajanjem se je pes nenadoma sprožil med noge in kot bi trenil, je ležal lonec z juho na tleh. Z vročo tekočino polito ščene je jezno zacvililo, stisnilo rep med noge in zbežalo.

Okrog ženske z otrokoma se je v hipu zbrala množica ljudstva. Ona je sklepala roke, metala okrog sebe obupne poglede in vzklikala na glas: "Oh, juha, juha je šla, njegovo, moje in otrok kosilo! Za božjo voljo, kaj poreče on, ko pridem domov praznih rok? Otroka sta se jokala, ljudje so gledali v tla in se polagoma zgubili.

Ženska je še čas jadicovala, pobrala lonec in pokrov s tal, nato pa je, pograbiši otroka za roko, izginila v bližnji vež.

Neki "šaljivec" je trenutek pozneje srečal reporterja in hudomušno namignil: "Hej, tamkajle se je pripetila nesreča, opekla se je neka ženska — šla je v onole hišo!"

"Tako?" je vprašal reporter in se podvilaz v naznačeno vežo.

Na uho mu je udarilo jadicovanje deee, vzklikanje ženske in robanjenje moškega.

Odprla so se vrata. "Kaj vas je res zadela nesreča?"

"Nesreča? In še kakšna! Prišli smo ob kosilo." je burno odgovarjala ženska. "Kupila sem za 6 dinarjev juhe, da bi je imela vsi za kosilo. Od sinoči sem spravila tudi nekaj kislega krompirja..."

"Kako pa, da živite tako slabo?"

"Bogme, kako naj pač živim bolje," seže v besedo mož, ki je sedel sklenjen za mizo. "V tobačni tovarni s trudom spraviva oba tedensko skupaj 400 Din, 160 zasluži ona, jaz okrog 200; to zadostuje komaj za snega, pa nas je pet. Tamle v kotu strada stara mati. Danes bomo jedli vsi skupaj par kosov krompirja in kos kruha. Nekaj mora ostati za večerjo. Brez pare sva že, plača pa bo šele čez

nekaj dni. To bodo pač krasni prazniki!"

"Je-li mogoče? Pa ste vsi tobačni delavci plačani tako slabo?"

"Eh, vsi! Izjem skoraj ni, tudi ne v revščini. Največ nas je, ki kosimo samo juho. Le vprašajte pri drugih. Kurimo ne in ogrejemo se samo takrat, ko se pravi "hitro delati kar se da!"

Odhajal sem in mislil: "Ne, šaljivec me ni navlekel. Pripetila se je strašna nesreča, toda že pred časom. Zakrivili so jo gospodje, taki, ki vedre in oblačijo pod socialnim nebom mile domovine. Pripetila se je grozna nesreča, ki je ni konca in ki prijema z zobmi obupne mizerije v naš delavski sloj..."

ZAKAJ NI ŠEL FRANC

JOŽEF V RIM

Z lateransko pogodbo med Vatikanom in Kvirinalom je rešeno tudi zamotano vprašanje obiskov rimsko-katoliških kronanih glav v italijanski prestolnici. Znano je namreč, da je papež do zadnjega odklanjal sprejem vseh tistih katoliških monarhov, ki so bili najprej sprejeti od italijanskega kralja.

Posebno zanimiva je v tem oziru zgodovina habsburškega dvora za vlade starega cesarja Franca Jožefa. Italijanski kralj Humbert je l. 1881. obiskal Dunaj, posled pa se nista nikoli več srečala vladar bivše Avstro-Ogrske in Italije. Zakaj ni šel Franc Jožef v Rim obiskat italijanskega kralja, ko se je vendar sklenila med staro Avstrijo, Nemčijo in Italijo trojeveza? O tem nas lahko pouče najnovejša dognanja, ki so povzeta direktno iz arhivnih listin in so torej doela avtentična.

Italijanski kralj Humbert, ki je nastopil vlado l. 1881., je obiskal evropske dvore še isto leto in je napovedal svoj obisk utdi pri tedanjem avstro-ogrskem cesarju Francu Jožefu v Budimpešti. Kralj Humbert je bil oprezen. Hotel je s tem, da je naceraval obiskati cesarja Franca Jožefa v Budimpešti, tudi njemu dati pri- ložnost, da mu pozneje vrne obisk v kakem drugem italijanskem mestu kakor Rimu. To je italijanski kralj ukrenil s posebnim ozir na strogo katoliško mišljenje Franca Jožefa, ki je bil po tej strani dobro znan po vsem svetu.

Znabiti, da bi bil Franc Jožef sprejel poset v Budimpešti. Ovirala ga je pa cesarica Elizabeta, ki ni bila navzoča v Budimpešti. Tako se je zgodilo, da je bila odklonjena želja italijanskega poslanika pri avstrijski vladi, grofa Robilanta, Kralju Humbertu je bilo sporočeno, naj pride obiskat Franca Jožefa na Dunaj.

Kralj Humbert je res prišel na Dunaj. Pozneje, ko so se sklepale zveze med Avstro-Ogrsko in Italijo, bi bil moral obiskati Franca Jožefa italijanskega kralja, da bi bila pogodba obojestransko potrjena tudi z osebnim prijateljstvom, ki veže oba monarha. Tu pa je prišel avstrijski cesar v škrice. Na vprašanje, če bi mogel obiskati kralja Humberta na vojaških vajah ali v katerem italijanskem mestu izven Rima, je prejel odgovor, da je ta obisk nezaželen, mogoče pa samo v Rimu... In tako je bilo, da je Franc Jožef ostal rajši doma, ker ni želel nasprotstev s papežem, o katerem vemo, da mu je bil vedno zvest, saj je bil vendar "Apostolsko Veličanstvo."

Tekom časa so se razmere še bolj poostrele. Trojeveza med Avstrijo, Italijo in Nemčijo se je začela majati. Obstojala je zaradi lepšega na papirju v resnici pa je bila trhla zgradba, o kateri so računali vsi dalekovidni ljudje, da bo razpadla ob prvi rahli sapi, ki bo prinesla v srednjo Evropo vonj po smodniku.

Nemški cesar Viljem je pa vendar še enkrat posredoval v Rimu za Avstrijo. Storil je to v taki formi, da je Franc Jožef pred svojo smrtjo še enkrat brzojavil kralju Viktorju Emanuelu v Rim: "Jaz sem star mož in bi rad, preden zatisnem oči, položil venece na grob mojega starega zaveznika

Kretanje parnikov Shipping News

20. aprila:	New York, Cherbourg, Hamburg, Conte Grande, Napoli, Genova	4. maja:	Belgenland, Cherbourg, Antwerpen, Minnekahda, Boulogne Sur Mer, Hamburg, Cherbourg, Hamburg, Leviathan, Cherbourg
23. aprila:	Columbus, Cherbourg, Bremen	8. maja:	Austania, Cherbourg, President Harding, Cherbourg, Bremen
24. aprila:	Berengaria, Cherbourg, George Washington, Cherbourg, Bremen	9. maja:	Muenchen, Boulogne Sur Mer, Bremen, Berlin, Cherbourg, Bremen
25. aprila:	Stuttgart, Boulogne Sur Mer, Bremen	10. maja:	Ile de France, Havre, (Glavni pomladanski izlet), Rotterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam
26. aprila:	Statendam, Boulogne, Sur Mer, Rotterdam, (Privl.) Naš izlet, Paris, Havre, Olympia, Cherbourg, Pennland, Cherbourg, Antwerpen, Augustus, Napoli, Genova	11. maja:	Minnetonka, Cherbourg, Arabie, Cherbourg, Antwerpen, Karlsruhe, Boulogne Sur Mer, Bremen, Republic, Cherbourg, Bremen
27. aprila:	Deutschland, Cherbourg, Hamburg, Minnetonka, Cherbourg	12. maja:	Paris, Havre, Berengaria, Cherbourg, President Roosevelt, Cherbourg, Bremen
30. aprila:	America, Cherbourg, Bremen	13. maja:	Reliance, Cherbourg, Hamburg
1. maja:	Mauretania, Cherbourg	15. maja:	Paris, Havre, Berengaria, Cherbourg, President Roosevelt, Cherbourg, Bremen
2. maja:	Dresden, Cherbourg, Bremen	17. maja:	New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam, Olympia, Cherbourg, Antwerpen, Lapland, Cherbourg, Antwerpen, Minnetonka, Boulogne Sur Mer, Columbus, Cherbourg, Bremen, Rome, Napoli, Genova
3. maja:	France, Havre, Vulcania, Trst, Homeric, Cherbourg, Ryndam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam	18. maja:	St. Louis, Cherbourg, Hamburg
		22. maja:	Presidente Wilson, Trst (izlet), Mauretania, Cherbourg, George Washington, Cherbourg, Bremen
		23. maja:	Stuttgart, Boulogne Sur Mer, Bremen
		24. maja:	France, Havre, Veendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam, Homeric, Cherbourg, Pennland, Cherbourg, Antwerpen
		25. maja:	Minnetonka, Cherbourg, New York, Cherbourg, Hamburg, Leviathan, Cherbourg, Conte Grande, Napoli, Genova
		26. maja:	Aquitania, Cherbourg, America, Cherbourg, Bremen
		30. maja:	Cleveland, Cherbourg, Hamburg, Dresden, Cherbourg, Bremen
		31. maja:	Ile de France, Havre (izlet), Statendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam, Augustus, Napoli, Genova
		26. junija:	Paris, Havre (IZLET)
		26. junija:	Ile de France, Havre (IZLET)

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih:

Paris 26. aprila; 15. maja.

France 3. maja; 24. maja.

Ile de France 10. maja; 31. maja.

(Ob solneti.)

Najkrajša pot po železnici. Vsakdo je v posebni kabini z vsemi modernimi udobnostmi — Pijača in slavná francoska kuhinja. Izredno nizke cene.

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE
19 STATE STREET
NEW YORK, N. Y.

in prijatelja v Rimu." Misli je na kralja Humberta. Do realizacije tega načrta pa ni prišlo nikoli. Avstrijski vladar se ni poslednjič nikoli več pojavil v Rimu in tudi avstrijski nadvojvode s Francem Ferdinandom d'Este na čelu niso nikdar oficijelno obiskali italijanske prestolnice, čeprav so se večkrat mudili na italijanskih tleh. Izgovarjali so se, da nimajo za obisk potrebne obleke in frake. V resnici pa so bile zveze med habsburško in savojsko dinastijo ter papeškim dvorom že takrat pretregane. Svetovna vojna pa je umetno vzdrževano trojevezo popolnoma zrahnila in ločila Italijo od Avstrije in Nemčije ter jo pripeljala v tabor zaveznikov.

MEDEŽ NA LEPOTI LEPOTNE

KRALJICE

Cesar ni mogla dognati pariška jurija, ki je Bosko Simonovo iz Keszthelyja, potem ko je že bila izvoljena za kraljico vseh madžarskih lepotic, proglasila še za evropsko lepoto kraljico, to so dognali neki dijaki keszhelyjske poljedelske akademije. Našli so namreč hud madež na njeni lepoti in zavoljo tega madeža so ji priredili ob njenem prihodu domov mačjo godbo pod okoli in hrupno demonstracijo v kinematografu, v katerem so predvajali filmski posnetek ob njeni vrnitvi v Budimpešto. Ta madež pa je seveda tudi tako skrit, da ga jurija ni mogla videti in če ga je že videla, se ji ni mogel zdeti tako pomeben, kakor se prikazuje ultrabistrim očem madžarske nacionalistične študentije. Obstojni namreč samo v tem, da je dražestna kraljica židovskega namesta pristno madžarsko-mongolskega rodu. Kar se tiče Simonove, se je izjavila zelo na kratko, ko so jo vprašali, kaj si misli o plemensko estetičnem naziranju svojih študentovskih rojakov. Dejala je: Lepota premine, neumnost pa ne.

KJE JE VALENTIN VODOPI.

VEC, doma vas Kamnje, pošta Cernice pri Gorici. Bil je pred enim letom doma in potem se vrnil nazaj v Ameriko. Svoječasno je bival pod imenom Drinkwater, 1734 E. Carpenter St. Springfield, Ill. Prosim rojake, če kdo kaj ve o njem, da mi poroča. — Jožef Podgornik, 277 North York St., Elmhurst, Ill. (2x 18&19)

Kako se potuje v
stari kraj in nazaj
v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je poučen s potnih listih, priljagi in drugih stvarih. Valed naše dolgoletne iskusišnje Vam mi samoremo dati najboljše pojasnila in priporočila, vedno le prvotne brzojavke.

Tudi nebržavljani samorejo potovati v stari kraj, toda preskrbeti si morajo dovoljenje ali permit iz Washingtona, bodisi za eno leto ali 6 mesecev in se mora delati prošnjo vsaj en mesec pred odpotovanjem in to naravnost v Washington, D. C., na generalnega naselniškega komisarja.

Glasom odredbe, ki je stopila v veljavo 31. julija 1926 se nikomur več ne pošlje permit po pošti, ampak ga mora iti iskat vsak prošlec osebno, bodisi v najbližji naselniški urad ali pa ga dobi v New Yorku pred odpotovanjem, kakor kdo v prošnji za prosil. Kdor potuje ven brez dovoljenja, potuje na svojo lastno odgovornost.

KAKO DOBITI SVOJCE
IZ STAREGA KRAJA

Od prvega julija je v veljavi nova ameriška priseljeniška postava. Glasom te postave samorejo ameriški državljani dobiti svoje žene in neporočene otroke izpod 21. leta ter ameriške državljanske svoje moške s katerimi so bile pred 1. junijem 1928. leta poročene, izven kvote.

Jugoslovanska kvota znaša še vedno 671 priseljenec letno. Do polovice te kvote so upravičeni starši ameriških državljanov, moške ameriških državljanov, ki so se pe 1. junija 1928. leta poročili in pojeleci, osiroma žene in neporočeni otroci izpod 21. leta onih državljanov, ki so bili postavnj pripuščeni v to deželo za stalno bl. vanje tu. Vsi ti imajo prednost v kvoti, od ostalih sorodnikov, kakor: bratov, sester, nečakov, nečakinja itd., ki spadajo v kvoto brezvske prednosti v isti, pa se ni sprejema nikakoli prošnja za ameriškanke vizeje.

SAKSER
STATE BANK

68 Cortlandt Street